ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG

Az Alkotmánybíróság döntésének tájékoztató jelleggel közzétett, nem hivatalos szövege. A hivatalos közzétételre a Magyar Közlönyben, illetve az Alkotmánybíróság Határozatai című hivatalos lapban kerül sor.

IV/754/2026.

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

v é g z é s t:

Az Alkotmánybíróság a Kúria Bfv.III.1.210/2025/3. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

I n d o k o l á s

[1] 1.1. Az indítványozó alkotmányjogi panasszal fordult az Alkotmánybírósághoz és kérte az Abtv. 27. § (1) bekezdése alapján a Kúria Bfv.III.1.210/2025/3. számú végzése, továbbá a Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság 23.Bf.11.081/2024/7. számú ítélete, valamint a Budapesti II. és III. Kerületi Bíróság 4.B.II.979/2023/30. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését.

[2] A Budapesti II. és II. Kerületi Bíróság 2024. augusztus 27. napján meghozott 4.B.II.979/2023/30. számú ítéletében az indítványozót az ellene testi sértés bűntettének kísérlete [a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (a továbbiakban: Btk.) 164. § (1) bekezdés, (3) bekezdés] miatt emelt vád alól felmentette, és elrendelte kényszergyógykezelését, amelyet az Igazságügyi Megfigyelő és Elmegyógyító Intézetben kell végrehajtani. Rendelkezett a lefoglalt bűnjelekről és a bűnügyi költségviselésről.

[3] A Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság 2025. június 11. napján jogerős 23.Bf.11.081/2024/7. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta és mellőzte a bűnjelek lefoglalásának megszüntetésére vonatkozó rendelkezést, egyebekben az elsőfokú ítéletet helybenhagyta.

[4] A Kúria 2025. november 11. napján kelt Bfv.III. 1.210/2025/3. számú felülvizsgálati végzésében a felülvizsgálati indítványt elutasította.

[5] 1.2. Az indítványozó 2026. február 17. napján az Abtv. 27. § (1) bekezdése alapján az elsőfokú bíróságnál alkotmányjogi panaszt nyújtott be.

[6] Az indítványozó az Abtv. 27. §-a alapján kérte a Budapesti II. és II. Kerületi Bíróság 4.B.II.979/2023/30. számú ítélete, a Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság 23.Bf.11.081/2024/7. számú ítélete, valamint a Kúria Bfv.III.1.210/2025/3. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését, mivel álláspontja szerint azok sértik az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes eljáráshoz való jog pártatlan bírósághoz és fegyveregyenlőséghez való részjogosítványát. Az indítványozó felsorolta az Alaptörvény I. cikk (3) bekezdést, a IV. cikk (1) bekezdést, valamint a 28. cikket, de ezekhez érdemi indokolást nem fűzött.

[7] 2. Az Alkotmánybíróságnak az Abtv. 56. §-a alapján mindenekelőtt azt kellett megvizsgálnia, hogy az alkotmányjogi panasz a befogadhatóság törvényi feltételeinek eleget tesz-e. A befogadás visszautasítása esetén az Alkotmánybíróság rövidített indokolással ellátott végzést hoz, amelyben megjelöli a visszautasítás indokát [Abtv. 56. § (3) bekezdés].

[8] A befogadhatóság feltételeit vizsgálva az Alkotmánybíróság arra a következtetésre jutott, hogy az indítvány az alábbiak szerint nem volt befogadható.

[9] Az Abtv. 30. § (1) bekezdése értelmében az Abtv. 27. § (1) bekezdés szerinti alkotmányjogi panaszt a sérelmezett döntés kézbesítésétől számított hatvan napon belül lehet benyújtani az ügyben első fokon eljárt bíróságnál.

[10] Az indítványozó jogi képviselője 2025. november 20. napján, az indítványozó 2025. december 18. napján, a jogi képviselő november 20. napján vette át a Kúria végzését, majd az alkotmányjogi panaszt 2026. február 16. napján az elsőfokú bíróság útján nyújtotta be. A panasz késedelmesen érkezett. Az Alkotmánybíróság egyesbírója 2026. június 16. napján kelt határozatában az alkotmányjogi panaszt visszautasította, majd az indítványozó igazolási kérelmének 2026. július 14. napján kelt határozatában helyt adott. Az Alkotmánybíróság ennek alapján a panaszt határidőben érkezettnek tekinti.

[11] Az Alkotmánybíróság azt vizsgálta, hogy az indítványozó panasza eleget tett-e az Abtv. 52. § (1), illetve (1b) bekezdésben foglalt, a határozott kérelemre vonatkozó követelményeknek.

[12] Az indítvány részben eleget tett az Abtv. 52. § (1), illetve (1b) bekezdésében foglalt, a határozott kérelemre vonatkozó követelményeknek, mert tartalmazta az Alkotmánybíróság hatáskörét megalapozó törvényi rendelkezéseket [az Abtv. 27. § (1) bekezdés], az Alaptörvény sérülni vélt rendelkezéseit [az Alaptörvény I. cikk (3) bekezdést, IV. cikk (1) bekezdést, a XXVIII. cikk (1) bekezdést, továbbá a 28. cikket], a támadott bírósági határozatokat (a Budapesti II. és II. Kerületi Bíróság 4.B.II.979/2023/30. számú ítélete, a Fővárosi Törvényszék, mint másodfokú bíróság 23.Bf.11.081/2024/7. számú ítélete, a Kúria Bfv.III.1.210/2025/3. számú végzése). Az indítvány – az Alaptörvény I. cikk (3) bekezdés, a IV. cikk (1) bekezdés, valamint a 28. cikk kivételével – alkotmányjogi indokolást, továbbá kifejezett kérelmet tartalmazott

arra nézve, hogy az Alkotmánybíróság állapítsa meg a bírósági határozatok alaptörvény-ellenességét és semmisítse meg azokat.

[13] Az indítvány az Alaptörvény I. cikk (3) bekezdéshez, a IV. cikk (1) bekezdéshez érdemi indokolást nem fűzött. Az indítványozó alkotmányjogi panasza ezért ebben a vonatkozásban nem felel meg az Abtv. 52. § (1b) bekezdés b) pontjában foglaltaknak. Az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint az ilyen indokolás hiánya az indítványi elem érdemi elbírálásának az akadálya {pl: 3149/2016. (VII. 22.) AB végzés, Indokolás [27]}.

[14] Az indítványozó a tisztességes bírósági eljáráshoz való jog sérelmét az Alaptörvény 28. cikkével összefüggésben is állította. Az Alkotmánybíróság rámutat ezért arra is, hogy jóllehet, az Alaptörvény 28. cikke önmagában nem tekinthető Alaptörvényben biztosított jognak {3165/2019. (VII. 10.) AB határozat, Indokolás [31]}, de arra tekintettel, hogy az Alkotmánybíróság gyakorlatában az Alaptörvény 28. cikke és XXVIII. cikk (1) bekezdése természetes fogalmi egységet alkotnak {23/2018. (XII. 28.) AB határozat, Indokolás [26]}, és az indítványozó is ebben az összefüggésben hivatkozik az Alaptörvény 28. cikkének sérelmére, az Alkotmánybíróság az indítványban foglaltakat a tisztességes bírósági eljáráshoz való jog állított sérelme körében értékelte.

[15] Az indítványozó az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló ügyben terhelt volt, így jogosultnak és érintettnek tekinthető.

[16] 3. Az Abtv. 29. §-a a befogadhatóság feltételeként határozza meg, hogy az – egyéb törvényi feltételeknek megfelelő – alkotmányjogi panasz a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességet vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést vessen fel. E két feltétel alternatív jellegű, így az egyik fennállása önmagában is megalapozza az Alkotmánybíróság érdemi eljárását {21/2016. (XI. 30.) AB határozat, Indokolás [20], 34/2013. (XI. 22.) AB határozat, Indokolás [18]}. A feltételek meglétének vizsgálata az Alkotmánybíróság mérlegelési jogkörébe tartozik.

[17] A panaszos szerint az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében garantált tisztességes eljáráshoz fűződő jogának a pártatlanságra és fegyveregyenlőségre vonatkozó részjogosítványa sérült. Álláspontja szerint az ítélet alapjául szolgáló igazságügyi elmeorvosszakértői vélemény felülvizsgálatát ugyanaz a szakértő végezte, aki az alapszakvéleményt készítette, és ez a szakértő elfogult, ellenséges volt vele szemben. A bíróságok a szakértő pártatlanságára vonatkozó kifogásait érdemben nem vizsgálták meg, és másik szakértő kirendelésére vonatkozó indítványát elutasították. Az indítványozó sérelmezte továbbá, hogy a bűnismétlés veszélye nem áll fenn, az eljárás óta eltelt években tünetmentesen, gyógyultan él, rendezett családi háttérrel rendelkezik, így a kényszergyógykezelése szükségtelen és aránytalan.

[18] Az elsőfokú bíróság ítéletében értékelte az indítványozó kóros elmeállapotára vonatkozó szakértői véleményt és a kapcsolódó tényeket {lásd. támadott elsőfokú ítélet, Indokolás [9]-[14], [18]}, a másodfokon eljáró törvényszék szintén részletesen

foglalkozott az indítványozó által az alkotmányjogi panaszban felvetett kifogás kérdésével és a szakértői véleményt „aggálytalannak” minősítette {lásd. támadott másodfokú ítélet, Indokolás [11], [14], [19]}.

[19] Az Alkotmánybíróság álláspontja szerint az indítványozó alkotmányjogi panaszában a tisztességes bírósági eljáráshoz való jog állított sérelmén keresztül valójában a számára kedvezőtlen bírói döntés tartalmi, törvényességi szempontú kritikáját fogalmazza meg és kifogásait (elfogultság, újabb szakértő kirendelésének elutasítása) a bíróságok megvizsgálták.

[20] Az Alkotmánybíróság ismételten rámutat arra, hogy az Alaptörvény 24. cikk (1) bekezdésének értelmében az Alaptörvény védelmének legfőbb szerve. Ennek megfelelően az Alkotmánybíróság az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdésének d) pontja alapján a bírói döntéseket az alkotmányosság szempontjából ellenőrizheti, és jogköre a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség vizsgálatára és kiküszöbölésére korlátozódik, ezért a bírói döntés irányának, a bizonyítékok bírói mérlegelésének és értékelésének ismételt felülbírálatára nem rendelkezik hatáskörrel {elsőként lásd: 3231/2012. (IX. 28.) AB végzés, Indokolás [4]; ezt követően megerősítette: 3392/2012. (XII. 30.) AB végzés, Indokolás [6]; 3017/2013. (I. 28.) AB végzés, Indokolás [3]}.

[21] Az Alkotmánybíróság rögzítette továbbá, hogy a jogszabályokat a bíróságok értelmezik, az Alkotmánybíróság csak az értelmezési tartomány alkotmányos kereteit jelölheti ki. Ez a jogkör azonban nem teremthet alapot arra, hogy minden olyan esetben beavatkozzon a bíróságok tevékenységébe, amikor olyan (állítólagos) jogszabálysértő jogalkalmazásra került sor, mely egyéb jogorvoslati eszközzel már nem orvosolható. A bíró bármely ténybeli vagy jogi tévedése nem teszi automatikusan tisztességtelenné az egész eljárást, mivel az ilyen tévedések teljesen soha nem küszöbölhetők ki, azokat az igazságszolgáltatás ma ismert rendszere magában hordozza. {3325/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [14]-[15]}

[22] Az Alkotmánybíróság mindezekre tekintettel megállapította, hogy az indítvány a tisztességes bírósági eljáráshoz való jog sérelmével összefüggésben nem állított a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességet, illetve alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést sem vetett fel, következésképpen nem teljesítette az Abtv. 29. §-ában meghatározott befogadhatósági feltételt.

[23] 4. Az Alkotmánybíróság összefoglalóan megállapítja, hogy a fentiek alapján az alkotmányjogi panasz nem felel meg az Abtv. 29. §-ában foglalt befogadhatósági feltételeknek, erre tekintettel azt az Ügyrend 30. § (2) bekezdés a) és h) pontja alapján visszautasította.

Budapest, 2026. november 10.

Dr. Schanda Balázs s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Czine Ágnes s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Hörcherné dr. Marosi Ildikó s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Sonnevend Pál s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Varga Réka s. k.,
alkotmánybíró